

Saff suresinde de bu ikinci manevi gelişindeki görev açıklanmıştır. Şöyle buyurur;[1]

Yani öyle bir gün gelecektir ki Allah (c.c) Resulünün başlattığı işi tüm dünyada yayacaktır; tüm diğer dinlere galip kılacaktır.

Düşünmeye değerdir ki aynı ayet Vâdedilen Mesih'e de vahiy edilmiştir ki bahsedilen günün artık geldiği anlaşılın. Eski müfessirler de bu ayetin Vâdedilen Mesih'in dönemiyle ilgili olduğu konusunda hemfikirdirler.

İlk gönderilişin amacı dinin sağlam bir şekilde yerleştirilmesiydi. İkinci manevi gönderilişinin amacı ise diğer tüm dinlere galip kılmaktır. Yani

1) Sağlam delillerle diğer insanları İslamiyet'e çağırarak

2) Onların medeniyetlerini yok edip İslam'ın medeniyetini kurmak. Bu sebeple Allah (c.c) "liyuzhirehu 'aleddiyni kullihi" (ki İslam tüm dinlere galip gelsin) demektedir.

İslam nasıl galip gelecek?

İslam'ın tüm dinleri nasıl mağlup edip galip geleceği konusu düşünmeye değerdir. Sadece öğretinin üstünlüğünü ele alıp her dinden birkaç insanı Müslüman yapmak "galibiyet" değildir. Çünkü böyle bir durumda da diğer tüm dinler var olmaya devam edeceklerdir. Hiçbir galibiyet

söz konusu olmayacaktır.

Demek ayetteki “galip gelmek” bu değildir. “Galip gelme”nin asıl anlamı şudur ki nasıl ki bugün tüm dinler var olmalarına rağmen batılılık zihinlerini mağlup etmiştir; aynı şekilde görevimiz İslami medeniyete ve İslami örf ve adetlere o kadar revaç vermektir ki Yahudi ve Hıristiyan olan insanlar kalsa dahi İslamiyet’in rengiyle renklenmiş ve medeniyetini benimsemiş olarak kalsınlar.

İşte Vâdedilen Mesih’in gönderilişinin arkasındaki gaye budur. İslami medeniyet zihinleri o kadar fethetsin ve o kadar revaçta olsun ki üç beş farklı din mensubu kalsa dahi İslamiyet onların da evine girmiş olsun. Farklı bir şeye inanmalarına rağmen fiilen seçmeye gelince İslamiyet’in tarzını seçsinler. Bugün nasıl herkes “batı medeniyeti daha üstündür” diyorsa aynı şekilde “İslami medeniyet daha üstündür” desinler.

Bu hakiki inkılâp hakkında Vâdedilen Mesih’e inen vahiy

Vâdedilen Mesih’e indirilen vahyi incelersek bu inkılâba dair ipuçları bulabiliriz. Bir keşfinde kendisi şöyle diyordu;

“Biz yeni bir nizam; yeni bir yeryüzü ve yeni bir gök istiyoruz”[2]

“Çeşmeyi Mesihî” adlı eserinde kendisi bunu şöyle yorumlamıştır;

Bu keşfin anlamı şudur ki Allah (c.c) benim elimle öyle bir değişim yaratacaktır ki sanki yeryüzü ve gökler değişmiş olacaklardır. Gerçek insanlar (yeniden) doğacaktır.

Başka bir vahyi şöyledir; [3]

Yani Vâdedilen Mesih dini ihya edecektir; şeriatı yeniden uygulayacaktır.

Başka bir ilhamı ise şöyledir: [4]

İyi bilin ki İslami açıdan dünya ölmüştür ve Vâdedilen Mesih (a.s.) onu ihya etmek için yollanmıştır.

Dördüncü ilhamı muhaliflerle ilgilidir. [5]

Bu ilham insanların bu çağda “moda” ve “tarz” gibi gelip geçici şeylerle meşgul olduğunu ve Allah’ın anlattığı esas hayat tarzından uzak düştüklerini[6] ve bu sebeple İlahi kaderin onları ezip bitireceğini söylüyor. Dünya bu sahtelikten kurtulsun diye ilhamın içinde bir duada öğretilmiştir. Ey Allah’ım Sen bunları Nuh’un zamanında muhalifleri mahvettiğin gibi mahvet ki batılılık yerine İslami medeniyet yerleşsin denmiştir.

Beşinci ilham şöyledir; 7]

Ey Vâdedilen Mesih; dünyaya Kuran gibi olduğunu söyle. Kuran ilk dönemde nasıl inkılâp yaratmıştı; aynı şekilde senin döneminde de inkılâp yaratacaktır.

Altıncı ilham şöyledir; [8]

Yani Allah’ın hükümdarlığı yeryüzünde de olacaktır.

Bütün bunlar gösteriyor ki Vâdedilen Mesih’in geliş sebebi mevcut olan batı medeniyetini yok ederek yerine İslamiyet’in akideleri, şeriatı, medeniyeti, ilimleri, iktisadiyatı, siyaseti, muşereti ve ahlakını yerleştirmektir.

Bu olağanüstü değişimin bir kısmı şahısların zatlarıyla sınırlıdır. Örneğin namaz kılmak, oruç tutmak vs. Bir kısmı vardır ki vaaz ve nasihatler gerektirir. Örneğin birileri tarafından insanlara “gelin namaz kılın, oruç tutun, hacca gidin, sadaka verin, hayrat yapın” denmesi ve bu nasihatlerden faydalanan insanların amellerini değiştirmesi. Ama bir kısmı vardır ki ancak hükümet tarafından yapılabilir ve bu kısım çok ciddi bir nizam’ın varlığını gerektirir. Örneğin biz namaz kılsak dahi başkalarını zorlayamayız. Başkası kılmıyorsa bizim namazımız bize yetecektir. Ama bazı emirler bir nizam ister ve başkalarının katılımı sağlanmadıkça yerine getirilemezler. Örneğin namaz bağımsız da kılınabilir ama Cemaatle birlikte kılınması gereken namazlar bağımsız kılınmaz. Bir başkasına ihtiyaç duyarız. Bu artık bir nizam gerektirir. Bir İmam gerektirir ve arkasında duran en az bir kişi daha gerektirir. Bunun gibi onlarca emir daha vardır ki organize olmuş bir nizam gerektirirler. Aynen devlet nizamları gibi kaçması mümkün olmayan nizamlar.

Akideler dünyasında Ahmediye Cemaatinin fethi

Bugün apaçık bir şekilde cemaatimiz akideler dünyasında diğer tüm ideolojileri fethetmiştir. Düşmanlarımız dahi bunu inkâr edemiyorlar. Bakınız; Vâdedilen Mesih (a.s.) “Hz. İsa (a.s.) vefat etmiştir” deyince her taraftan küfür fetvaları yağmaya başladı. “İsa Mesih’in değerini düşürüyorsun; onunla alay ediyorsun” dedi. Ama bugün dünyanın neresine giderseniz gidin; okumuş etmiş entelektüellerin hepsi Hz. İsa’nın (a.s.) vefat ettiğini kabul etmişlerdir. En azından “ister ölmüş olsun, ister hayatta; bundan bize ne. Bu önemli bir konu değildir” deyip işin içinden çıkıyorlar. Bu değişim düşmanlarımızın delillerimize karşı yenildiğinin apaçık göstergesidir.

Sonra Vâdedilen Mesih (a.s.) için çıkartılan küfür fetvalarının arkasındaki sebeplerden birisi Kuran-ı-Kerimde “nesih ve mensuh[9]”un hiç olmadığına inanmasıydı. Eski âlimlerden bazıları neredeyse binyüz ayetin iptal olduğuna inanırlardı; bazılarıysa altıyüz ve bazıları daha az. Hatta nesih ve mensuh’un son derece tehlikeli bir kavram olduğunu düşünen âlimler dahi en az üç ayetin muhakkak iptal edildiğine inanırdı. Ama Vâdedilen Mesih “bunlar hep abes ve beyhude düşüncelerdir. Tüm Kuran geçerlidir.” dedi ve ardından itiraza maruz kalan ayetleri öyle inanılmaz bir şekilde çözdü ki bırakın iptal olmayı; Kur’ân-ı Kerîm’in en önemli ayetleri gibi durmaya başladı. Öyle değerli bir hazineyi kazıp çıkardı ki dünya şaşkına döndü. “Bu kadar değerli anlamlar şimdiye kadar nasıl gözümüzden kaçtı” dedi. Ama “Kuran-ı-Kerim’in her virgülü dahi geçerlidir” dediğinde küfür fetvaları yağmıştı ve halk Vâdedilen Mesih’e karşı kıskırtılmıştı. Oysaki bu o kadar büyük bir mucizeydi ki akli başında bir millete sunulsaydı mutluluktan dilleri tutulurdu. Ama bugün artık bunların hepsi geride kaldı. Bugün Müslümanların ulemalarından yüzde doksan dokuzu nesih ve mensuh kavramını reddetmektedir. “Hiçbir ayet iptal edilmemiştir” derler ve “peki bunun anlamı ne o zaman” diye sorduğumuzda aynen Vâdedilen Mesih’in yaptığı tefsirleri okumaya başlarlar.

Ahmediyetin galip gelmesi ve amel meydanı

Sözün özü akideler meydanından düşman tamamen çekilmiştir. Ama şu da bir gerçektir ki akideler meydanını fethetmiş olsak dahi amel meydanı için aynı şey söz konusu değildir. En azından daha dünyaya hiç itiraz gelmeden “bakınız; amel dünyasında da meydan bizimdir” diyemeyiz. “Mevcut nizamları yok edip İslami nizamı yerleştirdik” diyemeyiz.

[1] Saff (61) sûresi, ayet 10

[2] Tezkere 193. sayfa 4. baskı

[3] Tezkere 70. sayfa 4. baskı

[4] Tezkere 78. sayfa 4. baskı

[5] Tezkere 509. Sayfa, 4. baskı

[6] Çok ilginçtir ki “moda” kelimesi Vâdedilen Mesih’in zamanında o kadar yaygın değildi ama 20. yüzyıl ilerledikçe bacak kadar çocukların her gün kullandığı bir terim haline geldi*

[7] Tezkere 674. sayfa 4. baskı

[8] Tezkere 679. Sayfa, 4.baskı

[9] Bazı ayetlerin diğer ayetler tarafından iptal edilmiş olma inancı. Vâdedilen Mesih (as) bu akidenin tamamen temelsiz olduğunu anlatmıştır.*